

hermed paa mit Partis Vegne anbefale Sagen til hurtig og velvillig Fremme.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

I de Betragtninger, som det ærede 2det Medlem fra 3die Kreds (Ole Hansen) begyndte med at anstille, er jeg ganske enig med ham. De Afgifter, der her lovgives om, ønskes afløst af grumme mange. Til syvende og sidst staar Striden vel heller ikke paa, om man skal gaa til Afløsning eller ikke. Efter de Udtalelser, vi hørte af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Godskesen), var det afgørende snarest, om den Erstatning, der her bydes, er tilstrækkelig. — Jeg er ogsaa enig med det ærede 2det Medlem for 3die Kreds i, at man maa have Lov til at gøre den Betragtning gældende, at disse Afgifter medfører et vist Afhængighedsforhold, som i det lange Løb vil kræve en Afløsning. — Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds foretrak den frivillige Fremgangsmaade, deri er jeg ogsaa enig med ham, men som han selv sagde, vilde det vist blive en langtrukken og vanskelig Vej, og ganske vist har adskillige faaet disse Afgifter afløst, men de allerfleste staar dog endnu tilbage. — Det ærede Medlem syntes, det var lidet tiltalende, at man har lagt Kapitelstaksterne for Aarene 1890 til 1913 til Grund for Afløsningen. Det kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i; de Kapitelstakster, vi har haft under Krigen, er i den Grad overordentlige, at jeg synes, vi maa have Lov til at gaa ud fra, at dem kan man ikke regne med, naar man skal vælge Gennemsnittet for en Afgifts afløsning. Men er det et Krav, der stilles, at de skal medregnes, skal jeg gentage, at det Punkt kan der forhandles om; jeg skal ikke modsætte mig, at man vælger de 24 Aar indtil 1915, hvis det kan lette Forslagets Gang gennem Tinget.

Det ærede Medlem sagde, at det svageste Punkt var, at man ikke har taget alle Arvefæsteafgifter med, og han kunde ikke forstaa, hvorfor man ikke havde gjort det. Det synes jeg, det ærede Medlem maatte kunne forstaa, siden han selv i Slutningen af sin Tale gjorde opmærksom paa, at dette Lovforslag er ledsaget af for faa Oplysninger. Dersom man skulde tage alle Afgifter med, vilde der før et saadant

Lovforslags Fremsættelse kræves Oplysninger, hvis Tilvejebringelse vilde kræve saa stort Arbejde, at det ikke kunde være tilendebragt i den forløbne Vinter og maa ske heller ikke i denne Sommer. Men under Forhandlingerne i Folketinget har det ærede Medlems Parti sammen med andre Partier billiget, at man lod disse Afgifter ligge, og kun tog dem med, som man kan overse, og hvorved man ikke kommer ud i en Sammenligning, hvor det kan have sin Vanskelighed at faa Forholdene udredede. Man maa saa søge andre Oplysninger for at faa et tilstrækkeligt Grundlag for Bedømmelsen af, hvor vidt man kan gaa overfor andre Afgifter af lignende Art, skønt Forholdene der ikke er de samme. Hvis Lovforslaget bliver vedtaget, som det nu her foreligger, skal jeg være meget villig til at lade tilvejebringe alle Oplysninger angaaende de andre Afgifter i Byg og andre Kornsorter, der paahviler Ejendomme af forskellig Art. Jeg troede ikke, det til at begynde med var formaalstjenligt at tage disse Afgifter med, naar man ikke nøjagtigt kunde opgøre, hvordan Forholdet mellem Ydere og Nydere egentlig var, og da de Afgifter, Lovforslaget angaar, er de væsentlige — jeg kan ikke tænke mig ret mange Afgifter af lignende Art, der kunde komme ind under Loven —, har jeg anset det for nødvendigt at faa Lovforslaget fremsat saa hurtigt som muligt, for at det kunde blive vedtaget om muligt allerede i denne Samling.

Det ærede Medlem ankede over, at der ikke i Lovforslaget var tilstrækkelige Bestemmelser om, hvordan Afløsningen skulde finde Sted. Jeg tror nu ikke, det er et Forhold, der behøves nærmere Bestemmelser om. Et saadant Krav er ikke stillet i Folketinget, hverken i Udvalget eller i Salen, og jeg kan heller ikke tænke mig, at der er nogen særlig Vanskelighed forbundet med at udregne disse Afgifter efter en bestemt Kapitelstakst, der bliver fastsat i Loven. Saa megen Regningskunst antager jeg, vi alle er i Besiddelse af, at vi kan multiplicere den aarlige Afgift med 25 og Rekognitionens Beløb med $1\frac{1}{2}$. Jeg vidste ikke bedre, end at nærmere Bestemmelser var overflødige, men hvis de kræves, er det ogsaa let at formulere dem.

Hvor meget det drejer sig om ved